

ניצול זמן (פעולה)

מטרת הפעולה:

החניכים יכירו בחשיבות תיכנון דברים מראש ויקבלו כלים לכך.

שלב א':

בתחילת הפעולה נחלק לכל חניך חצי דף A4 ונבקש מהם לכתוב סיפור באורך 100 מילים תוך 4 דקות. הסיפור לא חייב להיות הגיוני או עם עלילה מרתקת, אבל שיהיה רצף סיפורי כלשהו לא רשימת מכולת. בעיקרון אף חניך לא אמור לצלוח את המשימה, אם כן אז הוא מאוד מוכשר. לאחר מכן נבקש מ-2-3 החניכים שהצליחו לכתוב הכי הרבה להקריא את הסיפור שלהם, אם רואים שזה משעמם אפשר לדלג על זה.

לחזור על הקטע הזה אבל הפעם לחלק לכל חניך דף מחברת עם 15 שורות, ככה שבכל שורה הם צריכים לכתוב 10 מילים.

לאחר מכן נוכל לראות שהחניכים כתבו יותר מילים, סבב קצר של למה זה קרה. לא צריך להתעכב כרגע, נתעכב אחר כך.

לחזור שוב אבל הפעם לחלק לכל אחד טבלה של 10 על 15. עכשיו אולי יהיו גם חניכים שיצליחו את המשימה.

נוכל לראות באופן ברור שכל פעם הצלחנו לכתוב יותר מילים.

למה זה קרה?

תכנון - כל פעם היה לנו דף יותר מסודר וככה ידענו בכל רגע כמה חסר לנו עד הסוף.

תרגול - השתפרנו מפעם לפעם בגלל שתרגלנו ונכנסנו לגמישות מחשבתית.

מוכנות למשימה - ידענו יותר טוב כמה זה באמת 4 דקות, וככה לא ביזבזנו את הזמן סתם.

שלב ב':

לחלק ל-2 קבוצות ולהגיד להם שלמשימה הבאה יש להם 5 דקות לכתוב תסריט להצגה, לחלק

תפקידים ולהתאמן על נושא שנגיד. בסוף 5 הדקות הם יצטרכו להציג.

ישר אחרי ההסבר להגיד את הנושא ולהזניק. הנושא נניח שוטרים מבצעים מעצר על מישהו שגנב

אופניים לילד בן 5. אפשר להמציא משהו אחר.

אחרי 5 הדקות אחת הקבוצות תציג.

אותם קבוצות רק שהפעם הדקה הראשונה תהיה נטו לתכנון וחלוקת תפקידים, ורק לאחר דקה ניתן

את הנושא של ההצגה.

הנושא - דתי רוצה לקנות בחנות, מגלה שהיא לא כשרה ומנסה להסביר מה זה כשרות למוכר החילוני.

הפעם הקבוצה השנייה תציג.

שלב ג' - סיכום:

מובא בנספח בעמודים הבאים

אפשרויות לשידור הפעולה:

בסוף להכין דפים יפים עם ציורים של אבנים, חצץ, חול ומים וכל אחד כותב ושומר גם את הפתק בסוף.

להביא לפני הפעולה כל מיני אביזרים להצגות.

נספח: סיפור לשלב ג'

הקנקן הקסום והאיש הזקן
 ביום קיץ חם, נכנסו מאיר, איתי ושמואל לחנות מסתורית בקצה השוק. השלט הישן שעל
 הדלת הכריז: "חנות הסודות של מר גדעון."
 מאחורי הדלפק עמד איש זקן עם עיניים נוצצות וזקן לבן. על השולחן מולו עמד קנקן
 זכוכית ריק.
 "רוצים לראות קסם?" שאל בקול מסתורי.
 השלושה הנהנו בהתלהבות.
 מר גדעון חיך, שלף שקית מלאה באבנים גדולות והכניס אותן אחת-אחת לקנקן.
 כשהקנקן התמלא, הוא שאל:
 "מה אתם אומרים? הקנקן מלא?"
 איתי הציץ פנימה ואמר בביטחון: "ברור שכן!"
 אבל מר גדעון רק חיך, לקח שקית נוספת, והפעם שפך לתוך הקנקן חצץ קטן. האבנים
 הקטנות הסתננו דרך הרווחים שבין האבנים הגדולות.
 "ועכשיו?" שאל שוב.
 מאיר צחק: "עכשיו הוא באמת מלא!"
 "האומנם?" חיך הזקן ולקח חופן חול. הוא שפך אותו לתוך הקנקן, והחול התגנב לכל
 הפינות והסדקים.
 שמואל קימט את המצח. "רגע... אולי הוא עדיין לא מלא?"
 מר גדעון קרץ, הוציא בקבוק מים ושפך פנימה. המים מילאו את כל החללים הקטנים שעוד
 נותרו בקנקן.
 "מה הקסם?" שאל איתי בסקרנות.
 הזקן הרים את הקנקן ואמר:
 "האבנים הגדולות הן הדברים הכי חשובים בחיים שלכם. החצץ והחול הם דברים חשובים,
 אבל פחות. אם הייתי מתחיל מהחול, לא היה מקום לאבנים הגדולות. אם לא תשימו קודם
 את הדברים הכי חשובים – הם לא ייכנסו בכלל."
 עושים סבב שכל אחד אומר מה האבנים בחיים שלו, מה החצץ בחיים שלו, מה החול בחיים
 שלו, ומה המים בחיים שלו.